

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 - ПоЗ 5/22
21.2.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Мирјане Поповић, председника већа, др Миодрага Мајића и Душанке Ђорђевић, чланова већа, са вишим саветником-записничарем Тањом Славковић, у кривичном предмету против **окривљеног АА**, због кривичног дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала искоришћавањем малолетног лица за порнографију из члана 185 став 4 КЗ, решавајући по жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и бранилаца окривљеног АА адвоката Светозара Павловића и Лазара Савковића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К ПоЗ 46/21 од 30.09.2021.године, у седници већа одржаној дана 21.02.2022.године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и бранилаца окривљеног АА, адвоката Светозара Павловића и Лазара Савковића, а пресуда Вишег суда у Београду К ПоЗ 46/21 од 30.09.2021.године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К ПоЗ 46/21 од 30.09.2021.године окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала искоришћавањем малолетног лица за порнографију из члана 185 став 4 КЗ, за које кривично дело му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 8 (осам) месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени за време од 3 (три) године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Уколико дође до опозива условне осуде окривљеном ће се у утврђену казну затвора у трајању од 8 месеци урачунати време које је био лишен слободе по решењу о одређивању притвора

судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп По3 бр.29/21 од 19.05.2021.године, а који му се рачуна од 19.05.2021.године па до 18.06.2021.године, као и време проведено на мери забране напуштања стана која му је одређена решењем Вишег суда у Београду К По3 46/21 – Кв бр.2643/21 од 18.06.2021.године, која му се рачуна од 18.06.2021.године када му је мера одређена, па до 30.09.2021.године када му је мера укинута.

Првостепеном пресудом на основу одредби члана 87 КЗ у вези члана 185 став 7 КЗ према окривљеном АА је изречена мера безбедности одузимања предмета извршења кривичног дела и то: једног мобилног телефона марке “Алкател” са СИМ картицом броја ..., једног мобилног телефона марке “Самсунг Галакси А02С” и једног мобилног телефона “Нокиа” модел 202 са припадајућом СИМ картицом ...

Првостепеном пресудом окривљени АА је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка и судског паушала о чему ће првостепени суд одлучити посебним решењем у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-јавни тужилац ВЈТ-а у Београду због одлуке о кривичној санкцији са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, побијану пресуду преиначи и окривљеног АА осуди на ефективну казну затвора, а која је адекватна степену кривице и опасности извршеног кривичног дела.

-бранилац окривљеног АА адвокат Светозар Павловић из свих законом предвиђених разлога са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе за кривично дело ко је му је стављено на терет предметном оптужницом.

-бранилац окривљеног АА адвокат Лазар Савковић из свих законом предвиђених разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу браниоца, побијану пресуду преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Апелациони јавни тужилац у Београду је писаним поднеском Ктж бр.139/22 од 09.02.2022.године предложио да се жалба јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду усвоји као основана и да се побијана пресуда преиначи у погледу одлуке о кривичној санкцији, а сходно жалбеним наводима и предлозима, а да се жалбе бранилаца окривљеног АА адвоката Лазара Савковића и Светозара Павловића одбију као неосноване.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаниом пресудом, жалбама и изјашњењем АЈТ-а у Београду у писаном поднеску након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

-жалбе су неосноване.

Жалбеним наводима браниоца окривљеног АА адвоката Светозара Павловића побија се првостепена пресуда по основу битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 439 став 1 ЗКП и указује да је првостепени суд погрешно примени материјално право пропустивши да примени одредбу члана 18 КЗ, обзиром да је погрешан закључак првостепеног суда због кога није прихватио мишљење одбране да се у конкретном случају ради о делу малог значаја, имајући у виду друштвену опасност кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим, при чему се указује да је побијана пресуда захваћена и битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, јер нема разлога о одлучним чињеницама.

Насупрот изнетим жалбеним наводима браниоца окривљеног првостепени суд је о свим чињеница важних за доношење побијане пресуде дао јасне и аргументоване разлоге, а који у погледу одлучних чињеница не садрже никакве нејасноће, неразумљивости, па ни оне на које се указује жалбеним наводима браниоца окривљеног, при чему је у образложењу побијане пресуде такође дао разлоге због којих није прихватио став одбране да се у конкретном случају ради о делу малог значаја, и да окривљеног применом овог института треба ослободити од оптужбе, ово са разлога имајући у виду пре свега друштвену опасност кривичног дела за чије извршење је оглашен кривим, а које разлоге је у свему као правилне прихватио и овај суд као другостепени.

Жалбеним наводима браниоца окривљеног АА адвоката Светозара Павловића надаље се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања и оцена изведених доказа и указује да првостепени суд такође у целисти занемарује чињеницу да у конкретном случају није утврђен идентитет оштећене, па је стога остало неутврђено да ли је малолетно лице било саговорник окривљеног, да ли је пронађени садржај садржао фотографије малолетног лица и да ли је уопште наступила и ако јесте каква штетна последица. У жалби се такође указује да вештачењем изведеним током поступка није утврђено да су на фотографијама малолетна лица јер вештаци нису могли са сигурношћу да се изјасне о узрасту лица која се на њима налазе тако да не постоје обележја кривичног дела које представљају битан елемент кривичног дела из члана 185 став 4 КЗ, а то је да су порнографски садржаји настали искоришћавањем малолетног лица, па се у конкретном случају у радњама окривљеног не стичу сви елементи кривичног дела из члана 185 став 4 КЗ, због чега га треба ослободити од оптужбе.

Жалбеним наводима браниоца окривљеног АА адвоката Лазара Савковића такође се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања и оцена изведених доказа и указује да се у конкретном случају ради о делу малог значаја, да није утврђен идентитет оштећеног, тако да је остало неутврђено да ли је у конкретном случају заиста малолетно лице било саговорник конверзације са окривљеним и да ли је и ако јесте каква штетна последица уопште наступила. У жалби се надаље указује да првостепени суд занемарује чињеницу да је предметна конверзација обављена 27. и 28.01.2021. године, односно да касније иста никада није настављена, те да се према налазу и мишљењу вештака ИТ струке Сше Крстића утврђује да је од септембара до јануара окривљени обавио низ комуникација преко различитих средстава комуникације али се ни из једне комуникације не може са сигурношћу утврдити да је било која обављена са малолетним лицем, па се сходно наведеном и предлаже као у жалби.

По оцени Апелационог суда у Београду као другостепеног насупрот изнетим жалбеним наводима бранилаца окривљеног АА првостепени суд је након свестране оцене и анализе изведених доказа ценећи одбрану окривљеног АА, писане доказе, налаз и мишљење судског вештака за област медицине и психијатрије др Миливоја Панића, те налаза и мишљења судског вештака за информационе технологије Саше Крстића чињенично стање, како у погледу објективних, тако и у погледу субјективних околности дела у свему правино и потпуно утврдио и за свој чињенично-правни закључак дао јасне, детаљне и исцрпне разлоге које у свему као правилне прихвата и овај суд, као другостепени, а који се изнетим жалбеним наводима бранилаца окривљеног не доводе у сумњу јер се фактички истима само понавља изнета одбрана окривљеног АА, која је била предмет свестране оцене и анализе од стране првостепеног суда.

Првостепени суд је ценио одбрану окривљеног АА у погледу кривичног дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала искоришћавањем малолетног лица за порнографију из члана 185 став 4 КЗ, а који је делимично признао извршење кривичног дела које му се оптужним предлогом ставља на терет, и то тако што није спорио, односно на главном претресу је најпре потврдио да је комуницирао са једном девојчицом, да му је та девојчица слала њене обнажене фотографије, па је одбрану окривљеног у том делу прихватио имајући у виду да је у сагласности са доказима изведеним током главног претреса и то са налазом и мишљењем судског вештака за информационе технологије Саше Крстића. Међутим првостепени суд правилно није прихватио даљу одбрану окривљеног у делу у којем оспорава извршење кривичног дела које му се ставља на терет оптужним актом, као ни одбрану у делу у коме наводи да је мислио да комуницира са лажним профилем, односно са наводном особом коју назива "... " и да можда није ни била у питању девојчица, те да слике које је примио није тражио и да је мислио да се неко са њим шали и то из разлога недоследности, контрадикторности, неуверљивости и несагласности са осталим изведеним доказима у овом кривичном поступку. Првостепени суд надаље правилно није прихватио ни наводе окривљеног да је његова намера била да открије ко стоји иза тог профила и наводне особе "...", па је због тога наставио комуникацију, као и наводима да његова намера није била да искористи женско дете, већ је првостепени суд и ове наводе одбране окривљеног правилно оценио као недоследне, контрадикторне и у супротности са осталим изведеним доказима.

Ово са разлога пре свега што из налаза и мишљења судског вештака за информационе технологије Саше Крстића од 06.04.2021.године и 01.06.2021.године произилази да поступање окривљеног и остатак телефонске комуникације ни на који начин не указују на намеру коју окривљени износи да је имао. Супротно тврдњама окривљеног и поменутог вештачења управо произилази да је окривљени обавио телефонску конверзацију са малолетном девојчицом којом приликом је прибавио и чувао на телефону три обнажене фотографије малолетног женског лица, а које су настале искоришћавањем малолетног лица у порнографске сврхе, те да је затим једну од тих фотографија проследио лицу које ословљава као "...". Надаље наводи окривљеног да ни сам не зна зашто није пријавио полицији "... " у довољној мери јасно указује да таква намера на страни окривљеног није постојала обзиром да овакви наводи одбране окривљеног нису у складу са осталим изведеним доказима током поступка, а посебно узимајући у обзир налаз и мишљење судског вештака психијатријске струке др

Миливоја Панића из кога произилази да иако је окривљени негирао постојање сексуалних девијација код њега или сексуалне фантазије са инцестуозним или педофилским садржајима, садржај СМС порука, слике и посећеност сајтовима са овом тематиком у његовом телефону управо указују на постојање сексуално поромећене личности – парафилије. У прилог томе говори и налаз и мишљење судског вештака Саше Крстића за област информационе технологије из кога произилази да је у телефону окривљеног марке Алкател 5009 и апликације Вибер инсталираној под налогом “...” са бројем телефона пронађена конверзација са лицем “...” назначеног у конверзацији узраста 11 година, а вођена је 27. и 28.01.2021.године изразито сексуалне конотације током које је окривљени послао осам слика и филмова порнографске природе и примио три слике обнажене малолетне женске особе, као и да су у галерији телефона Вибер пронађене 132 порнографске слике и филмови укупне величине 300 МБ размењиваних апликацијом Вибер од 18.09.2020. до 28.01.2021.године међу којима има и потенцијално малолетних учесница.

Осим наведеног првостепени суд је такође ценио наводе одбране окривљеног АА да није знао да је поседовање дечије порнографије кривично дело, али је правилно оценио да су овакви наводи одбране окривљеног нетачни и неосновани и нису од утицаја на другачију одлуку суда у овој кривично-правној ствари обзиром да је опште позната чињеница да је поседовање дечије порнографије кривично дело, посебно узимајући у обзир личност окривљеног, ..., као и његове навике које су утврђене налазом и мишљењем судског вештака Саше Крстића за област информационе технологије од 06.04.2021.године из кога произилази да су у историјату прегледа интернета током јануара 2021.године посећивани порнографски сајтови махом са инцестним категоријама, из чега произилази да је окривљени био склон гледању таквог и сличног садржаја. Када се има у виду све наведено првостепени суд и по оцени Апелационог суда изводи правилан закључак да је у овом делу одбрана окривљеног неуверљива, недоследна и контрадикторна и као таква усмерена на умањење кривице у овој кривично-правној ствари, при чему првостепени суд правилно није прихватио ни наводе одбране окривљеног да је хтео да открије лице које је именовао као "...", јер да је уколико је то стварно хтео одмах након што је дошао до његовог броја телефона који му је први послао поруку како је то навео у својој одбрани и обзиром и на његово запослење, о наведеном је требао да извести надлежне државне органе. Поред овога из самог понашања окривљеног који је телефоне оставио на послу како сам наводи, указује да је њему познато да чини нешто што је недозвољено, па је ценећи све наведено, како одбрану окривљеног, тако и писане доказе за утврђено чињенично стање у образложењу побијане пресуде првостепени суд је дао јасне, детаљне и исцрпне разлоге, а које у свему као правилне прихвата и овај суд, као другостепени.

Првостепени суд је подводећи утврђено чињенично стање под правну норму закључио да су се у радњама окривљеног АА ближе описаним у изреци првостепене пресуде стекла сва законска обележја кривичног дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала искоришћавањем малолетног лица за порнографију из члана 185 став 4 КЗ за које дело га је правилном применом одредбе члана 22 КЗ огласио кривим и у образложењу побијане пресуде дао јасне, детаљне и исцрпне разлоге, а које у свему као правилне прихвата и овај суд као другостепени.

Жалбеним наводима јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду побија се првостепена

пресуда само због одлуке о кривичној санкцији тако што се истиче да је првостепени суд пропустио да као отежавајућу околност на страни окривљеног АА узме у обзир степен његове кривице имајући у виду да је кривично дело извршио са директним умишљајем, да је приликом извршења кривичног дела показао изузетну упорност тиме што је претрагом укуцавао садржаје који се тичу његове сексуалне фантазије са инцестуозним или педофилским садржајем, при чему се према налазу судског вештака-психијатра др Миливоја Панића ради о поремећају личности званом парафилија. Надаље се у жалби указује да првостепени суд није посебно ценио чињеницу да је окривљени лице запослено на месту начелника службе у Окружном затвору у Чачку, да је морао знати да су предузете радње инкриминисане и представљају кривично дело, да је у свом телефону држао и проследио фотографију детета које је искоришћено у порнографске сврхе што је посебно друштвено непожељно понашање, те у том смислу се, а имајући у виду јачину угрожавања и повреде заштићеног добра може посматрати као отежавајућа околност, тако да се изреченом кривичном санкцијом-условном осудом не може остварити општа сврха изрицања кривичних санкција, а то је сузбијање дела којима се повређују и угрожавају вредности заштићене кривичним законодавством, због чега се предлаже да овај суд, као другостепени окривљеног осуди на ефективну казну затвора.

Апелациони суд у Београду је побијану пресуду испитао по службеној дужности у смислу одредбе члана 451 став 2 тачка 1 ЗКП у погледу одлуке о кривичној санкцији по жалбама бранилаца окривљеног АА адвоката Светозара Павловића и Лазара Савковића будући да се жалбеним наводима бранилаца првостепена пресуда побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због повреде кривичног закона.

Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд насупрот изнетим жалбеним наводима јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду приликом одлучивања о избору врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном имао у виду све околности из члана 54 КЗ које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена. Првостепени суд је од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио делимично признање извршења кривичног дела, коректно држање окривљеног пред судом, чињеницу да раније није осуђиван, његову породичну ситуацију, да је отац троје пунолетне деце, искрено кајање због учињеног кривичног дела и спремност да своје понашање убудуће учини друштвено прихватљивим, док отежавајућих околности на страни окривљеног није било. Првостепени суд је ценећи све олакшавајуће, а у одсуству отежавајућих околности окривљеном АА изрекао условну осуду, тако што му је утврдио казну затвора у трајању од 8 месеци и истовремено одредио да се иста неће извршити уколико окривљени за време од 3 године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, а да ће се у случају опозива условне осуде окривљеном у утврђену казну затвора урачунати, како време проведено у притвору, тако и на мери забране напуштања стана, о чему су у образложењу побијане пресуде дати јасни, детаљни и аргументовани разлози, правилно налазећи и по оцени Апелационог суда у Београду као другостепеног, а имајући у виду степен повреде заштићеног друштвеног добра, те степен кривице окривљеног да ће се изреченом кривичном санкцијом условном осудом у потпуности остварити сврха изрицања исте прописана одредбом члана 64 КЗ, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, док су супротни жалбени наводи јавног тужиоца ВЈТ-а у

Београду којима се предлаже строжије кажњавање окривљеног оцењују као неосновани.

Са свега напред изложеног, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде на основу одредби члана 457 ЗКП.

**Виши саветник-записничар
Тања Славковић, с.р.**

**Председник већа-судија
Мирјана Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић